

BUNDESPRÄSIDIALAMT

Read the speech online:
www.bundespraesident.de

Page 1 of 3

**Almanya Federal Cumhurbaşkanı
Frank-Walter Steinmeier'in Korona-Pandemisi'ne ilişkin
Bellevue Sarayı'nda yaptığı
11 Nisan 2020
tarihli
Televizyon Konuşması**

İyi Akşamlar Sevgili Vatandaşlar!

Paskalya bayramına bir kaç saat kaldı. Dışarıda doğa çiçek açıyor ve açık havaya çıkmayı ve birbirimize: sevdiğimiz insanlara, ailemize, dostlarımıza kavuşmayı özlüyoruz.

Böyle alışmıştık. Böyle olurdu. Fakat bu yıl herşey başka. Anne babamızı ziyaret etmekten vazgeçmek acı veriyor. Büyükbabalar ve büyükbabaların yüreği dağlanıyor, hiç olmazsa Paskalya'da torunlarını kucaklayamadıkları için. Bu yıl başka olan daha bir çok şey var: Parklarda ve Cafélerde cıvıl cıvıl kalabalıklar yok. Bir çoğunuzun hasretle beklediği tatil seyahati yok. Gastronomlar ve hotel sahipleri için güneşli bir sezon açılışı yok. İnananlar, birlikte dua edemiyor. Ve hepimizin içini kemiren belirsizlik ortamı: Bunun ardı nasıl gelecek?

Tam da Paskalya'da, tüm dünyada Hristiyanların hayatın ölüme karşı zaferini kutladığı diriliş bayramında, hastalık ve ölüm hayatı yenmesin diye kendimizi kısıtlamak zorundayız.

Binlerce insan öldü. Burada, kendi ülkemizde. Ve Bergamo'da, Alsas, Madrid, New York ve dünyanın bir çok diğer ülkesinde. Görüntüler acı veriyor. Yalnız ölenlerin yasını tutuyoruz. Yakınlarını düşünüyoruz. Vedalaşmalarının bile mümkün olmadığı. Yılmadan hayat kurtaran sağlık çalışanlarına teşekkür ediyoruz. Hepimizin hayatı her ne kadar ters yüz olsa da krizin özellikle sert vurduğu hasta ya da yalnız olanları; işini kaybetmekten, şirketin kapanmasından korkanları; gelirlerini kaybeden serbest çalışanları, sanatçıları; balkonsuz ve bahçesiz daracık bir dairede yaşayan aileleri, çocuklarını yalnız büyütenleri düşünüyoruz.

Pandeminin bize gösterdiği: Evet, yaralanabiliriz. Belki fazla uzun bir zamandır yaralanamaz olduğumuzu sandık. Hep daha hızlısı,

ADDRESS Bundespräsidialamt
11010 Berlin
TEL +49 30 2000-2021
FAX +49 30 1810200-2870
E-MAIL presse@bpra.bund.de
WEBSITE www.bundespraesident.de

yükseği ve ilerisi olacağına inandık. Yanılmıyız. Ama kriz bize sadece bunu değil, ne kadar güçlü olduğumuzu da gösteriyor! Güvenle dayanabileceğimiz nelerin olduğunu!

Ülkemizin geçtiğimiz haftalarda gösterdiği güçlülük, beni son derece etkiledi. Tehlike henüz savılmış sayılmaz. Ama bugünden söyleyebiliyoruz: Her biriniz hayatını radikal bir şekilde değiştirdi. Her biriniz bu şekilde insan hayatı kurtardı ve her gün daha çok kurtarıyor.

Devletin şimdi güçlü davranması iyidir – önceden senaryosu olmayan bir krizde. Sizlerden bundan sonrası için de güvenmenizi rica ediyorum – çünkü federal devlet ve eyaletlerde hükümette olanlar büyük sorumluluklarının bilincindedir.

Fakat bundan sonrasında nasıl devam edileceği, kısıtlamaların ne zaman ve nasıl hafifletilebileceği sadece politikacılar ve uzmanların kararına bağlı değildir. Buna biz karar veriyoruz. Sabrımız ve disiplinimiz ile; tam da en çok zorlandığımız bu zamanda.

Bu günlerde gösterdiğimiz bu gücü, demir bir el zoruyla değil, birbirlerinin olgularını ve savlarını dinleyeceğine, mantıklı davranacağına ve doğru olanı yapacağına güvenen, sorumluluk bilincine sahip vatandaşlardan oluşan canlı bir demokrasi olduğumuz için gösteriyoruz! Her bir hayatın değerli ve önemli olduğu bir demokrasi: Hasta bakıcısından Federal Şansölyesine, Bilim Kurulu Uzmanlar Heyetinden market kasalarında, otobüs ve kamyon direksiyonu başında, fırında, tarlada ya da çöp toplama hizmetlerinde olan, toplumun görünür ve görünür olmayan dayanaklarına kadar.

Aranızdan bir çoğunuz bu zamanda kendini aşıyor. Bunun için size teşekkür ediyorum.

Ve tabii ki biliyorum: Hepimiz normal zamanları özlüyoruz. Ama bu nedir ki? Bir an evvel eski girdaba, eski alışkanlıklarımıza dönmek midir?

Hayır, bundan sonra dünya bir başka olacaktır. Nasıl mı? Bu bize bağlıdır! Hepimiz bu krizin her bir gününde edindiğimiz iyi ve kötü deneyimlerden öğrenmeliyiz!

Bir dönüm noktasında durduğumuza inanıyorum. Henüz krizin içindeyken seçimimize kalmış iki yön var karşımızda: Herkes kendi başının çaresine baksın, dirseklerini göstere, stok yapsın ve küpünü mü doldursun? Yoksa, yeniden canlanan, bir diğeri ve toplum yararına etkin olma isteği sürecektir midir? Adeta fişkırarak bu yaratıcılık ve yardım severlik kalıcı mı olacaktır? Alışverişte yardımcı olduğumuz komşumuzla ilişkimizi sürdürecektir miyiz? Kasada duran görevliye, paket taşıyan postacıya hakettikleri takdiri göstermeye devam edecek miyiz? Ve daha da ötesi: Krizden sonra da vazgeçilmez emeğin – bakımda, sosyal mesleklerde karşılanan ihtiyaçların, çocuk yuvalarında ve okullarda – gerçek değerinin ne olması gerektiğini halen hatırlayacak

mıyız? Krizden ekonomik açıdan iyi bir şekilde geçenler, özellikle sert düşenlerin tekrar ayağa kalkmasına yardım edecekler mi?

Ve: Dünyada çıkış yolunu birlikte mi arayacağız – yoksa dışa kapalı ve tek başına ilerlemeye mi geri döneceğiz? Aşı maddesi ve terapi imkanlarına daha hızlı ulaşmak için, haydi tüm bilgiyi, araştırmayı paylaşalım, ve küresel bir ittifak içerisinde en yaralanabilir olan en yoksul ülkelerin de bunlara erişimini sağlayalım. Hayır, bu pandemi bir savaş değildir. Uluslar uluslara, askerler askerlere karşı durmuyor. İnsancılığımızdır imtihandan geçen. Pandemi, insanların en kötü ve en iyi tarafını ortaya çıkarıyor. Haydi, birbirimize içimizdeki en iyiyi gösterelim!

Ve bunu lütfen Avrupa'da da gösterelim! Komşularımız da güçlü ve sağlıklı olmazlarsa Almanya krizden güçlü ve sağlıklı bir şekilde çıkamaz. Bu mavi bayrağın burada durmasının bir sebebi var. Almanya'nın birleşmesinden otuz yıl sonra, savaşın sona ermesinden 75 yıl sonra biz Almanlar Avrupa'da dayanışmayı sadece istemekle yetinmemeli, bunu görev edinmeliyiz.

Dayanışma – biliyorum, büyük bir kelimedir. Fakat şu sıralar hepimiz dayanışmanın ne anlama geldiğini son derece somut ve varoluşumuzun en temelinde hissetmiyor muyuz? Benim davranışım bir diğeri için hayati önem taşıyor.

Lütfen bu değerli tecrübeyi koruyalım. Her gün yeniden kanıtladığınız bu dayanışmaya gelecekte daha da çok ihtiyacımız var! Bu krizden sonra başka bir toplum olacağız. Ürkek, ve kuşkulu bir toplum olmak istemiyoruz. Daha çok güvenen, diğeri dikkate alan ve geleceğe iyi bakan bir toplum olabiliriz.

Bu, Paskalya da olsa fazla ümitlenmek mi olur? Virüs'ün bu konuda karar gücü yoktur. Buna karar verecek sadece biz kendimiziz.

Gelecekte birçok şey mutlaka daha kolay olmayacaktır. Ama biz Almanlar zaten işimizi her zaman kolaylaştırmayız. Kendimizden çok şey isteriz ve birbirimizin çok şey başaracağına güveniriz. Bu durumda da büyüyebiliriz ve büyüyeceğiz.

Paskalya Bayramınız kutlu olsun; en iyi dileklerle – ve birbirimize dikkat edelim!